

[Holstein.]

deraf. Det var kun det, jeg vilde paapege. Deraf følger altsaa, at man ikke kan omhandle dette Ændringsforslag uden at henvise til, hvad der paa samme Omraade, som dette Underændringsforslag omhandler, er opnaaet ved den Kriselov, som er vedtaget.

Dernæst vil jeg gerne sige dette, at det, der har været Grundbetragtningen fra Venstres Side i denne Krisesituation, hvad der synes mig at fremgaa fuldstændig umiskendeligt baade af de Kriseforslag, Venstre i øvrigt har fremsat, og af Underændringsforslaget under Nr. 5, er, at man først og fremmest vilde have en stor Nedsættelse straks af de kommunale Ejendomsskatter, og dernæst vilde man ved Laan under en eller anden Form komme Landbruget til Hjælp til Lettelse af dets Prioritetsbyrder paa et Tidspunkt, da det ingen Indtægter har; dette stemmer jo ogsaa i Princippet, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal saaa rigtigt gjorde opmærksom paa — jeg tror endogsaa, det blev gentaget af det ærede Medlem Hr. Fibiger —, med det Kriseforslag, som var fremsat fra konservativ Side, nemlig Forslaget om Optagelse af et stort Laan, enten et udenlandsk Laan eller en Nationalbankforstrækning til Krisehjælp til det nødstedte Landbrug, og saa vidt mig bekendt var den eneste Indvending, som den ærede Ordfører Hr. Madsen-Mygdal havde derimod under den rent foreløbige Drøftelse deraf, som fandt Sted, denne, at han var imod Kommunekautiøn. Jeg kan saa udmærket godt forstaa Modstanden mod den Kommunekautiøn. Men Grundtanken, som har faaet Udtryk i Venstres Underændringsforslag her — det er jo de samme Ændringsforslag, som var stillet til det oprindelige Kriselovforslag —, er den samme som i det konservative Folkepartis Forslag om Optagelse af et Kriselaan.

Jeg vil gerne spørge de Konservative og de konservative ærede Ordførere her i Salen, om de Herrer virkelig tror, at den Kriselov om Dækning af de kommunale Ejendomsskatter, som de jo har vedtaget, vil være tilstrækkelig i den Situation, hvori det danske Landbrug befinder sig, saa at der slet ikke mere er Brug for det Laaneforslag, de selv havde fremsat. For hvis de ikke mener det, maa vi saa ikke faa en klar Udtalelse om, at de ikke mener, at dette er tilstrækkeligt, og at de er villige til at arbejde videre paa det Grundlag, som har faaet Udtryk i Venstres Underændringsforslag her, og som var udtrykt i de Herrer eget Kriseforslag om Optagelse af et Laan.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning i Tilslutning til det, det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte, at naar Nationalbanken fører en Valutapolitik som den, den fører i Øjeblikket, saa medfører det Milliontab ugentlig for det danske Landbrug, altsaa Tab, der efter et Aars Forløb vil blive Summer, i Sammenligning med hvilke alt det, vi staar og diskuterer her, er Barneleg. Jeg vil da gerne spørge og spørge med saa meget mere Grund og Ret de Konservative, om de ikke mener, at de burde anvende deres Indflydelse enten paa at faa stoppet denne Valutapolitik og faa den ændret i den Retning, som Landbostanden staar samlet om at ønske, eller paa at faa fremsat just Forslag, som ligger paa Linie med det Kriseforslag om Laan, som de Herrer selv fremsatte ved denne Samlings Begyndelse, og paa Grundlag af hvis Principper det havde været let at komme til Forstaaelse med Partiet Venstre, hvis man havde forsogt det, i Stedet for at være saa forhippet paa at komme til Forlig med Socialdemokraterne — af Grunde, jeg ikke skal gaa ind paa —, at man opgav det. Men de Herrer tager grundigt fejl, hvis de tror, at de kan lægge sig til Hvile paa deres Laurbær i den Situation, det danske Landbrug i Øjeblikket staar i. Der kræves langt, langt mere.

Jeg har — det vedgaaer jeg — stemt for disse Ændringsforslag fra Venstres Side, da de blev fremsat som Ændringsforslag til Kriselovforslaget, og med den udtrykkelige Motivering, at det ikke var, fordi jeg fandt dem gode, og ikke fordi jeg ikke mente, der ikke kunde være tilvejebragt noget bedre, hvis Konservative og Venstre havde søgt at komme til Forstaaelse paa de Grundprincipper, om hvilke de i Virkeligheden er fuldstændig enige, men fordi jeg syntes, at de Grundtænker, hvorpaa Venstre har bygget hele sin Stilling til den nuværende landøkonomiske Krisesituation, stemmer i alt det væsentlige fuldstændig overens med det, der er det konservative Program, og at det eneste, som er sket ved det Forlig, de Konservative nu har sluttet, er, at Vilkaarene for at faa den Politik frem er skudt ud og vanskeliggjort og svækket.

Men paa den anden Side, naar jeg stemte for det den Gang, var det, fordi der skulde gøres noget, og fordi det var bedre end det Kriseforslag, som forelagdes af Regeringspartierne. Men da nu Kriseloven er vedtaget, er det dog vel klart, at naar begge Underændringsforslagene under Nr. 4 og under Nr. 5 i saa høj Grad griber ind i, ja, hvis de vedtoges, vilde gøre den vedtagne